

[Agerschou]

ke får støtte eller også får meget lidt støtte, og det er vores helt klare indtryk, at de 100 mio. kr. sagtens kunne være brugt i 1988 til sociale forsøg.

Arne Melchior (CD):

Min far plejede at give sin række af sønner det råd, at man om aftenen og om natten skulle gebærde sig sådan – det var altså, da vi var i pubertets- og storm- og drang-alderen – at man var nogenlunde glad ved gensynet, når man så sit kontrafej næste morgen ved morgentoiletet. Nu var han en meget tolerant mand, men han så måske lidt bort fra, hvor tolerant man kan være over for sig selv.

Det er jo altid rart at kunne stå ved det, man har gjort, herunder det, man har sagt, og det er sjovt, om ikke andet så en gang imellem at se, hvad andre og nogle gange man selv har sagt på et andet tidspunkt, for at se, om det holder stik, også når der er gået nogen tid og der er sket en række begivenheder.

Jeg har kigget i den ordførertale, jeg havde lejlighed til at holde for CD ved åbningsdebatten den 8. oktober 1987, og jeg kunne have lyst til at citere mangt og meget derfra, men skal nøjes med her til indledning at gengive den hilsen, som jeg i henhold til Folketingstidende 1987–88, sp. 173, gav den da just tiltrådte nye partiformand for Socialdemokratiet. Jeg sagde til hr. Svend Auken, at »den nye partiformand er særdeles velset og velkommen, også hos kolleger fra andre partier. Jeg er overbevist om, at den nye partiformand vil tilføre partiet den note, som netop nutiden og den kommende tid nødvendiggør; han har den beslutsomhed, der gør, at han også tør tale Roma midt imod, også hvis dette Roma skulle befinde sig i hans egen kreds«.

Jeg synes, jeg vil kvittere i dag efter de begivenheder, der er sket de sidste par måneder, med at sige, at hr. Svend Auken har levet op til de forventninger, som jeg ved den lejlighed stillede til ham.

Hr. Svend Auken har bragt sit parti tilbage på banen, det har jeg hr. Lykkesofts ord for. I en artikel i Berlingske Tidende den 12. denne måned skriver hr. Lykkesoft, at Socialdemokratiet nu er gået over sidelinjen og har indtaget midtbanen. Det synes jeg er en udmærket beskrivelse. CD vil gerne byde Socialdemokratiet velkommen dér, og vi vil også meget holde

dem dér. Vi har jo igennem alle årene af CD's eksistens kunnet både tale og spille med Socialdemokratiet – det er måske én blandt mange gode grunde til, at CD har stillet en økonomisk samarbejdsminister. Jeg tror, det er en god udvikling for stabiliteten her i Folketinget og dermed i det politiske liv, dermed i det økonomiske liv og dermed i det daglige liv for borgerne, at der er en større bredde bag beslutningerne, og at der derfor er en større holdbarhed bag beslutningerne. Som sagt vil vi gerne holde S inde omkring midtbanen i viden om, at målene jo laves helt foran.

Den socialdemokratiske holdfører har selvfølgelig sine forskellige problemer, bl.a. skal han nok holde øje med klubbens damehold, der jo indimellem tackler hinanden og laver selv-mål.

Han har også andre problemer, nemlig at holdet SF gerne vil opkøbe hans spillere – helst dem alle sammen. Der har lydt mange lokketoner – indimellem også lidt falske serenader – og mange frierier såvel før valget som nu, og både den tidligere og den nye formand for Socialdemokratiet synes jeg har vist en ganske imponerende standhaftighed over for disse lokketoner.

I stedet indkvarterede man sig for en weekend i statsministerboligen på Marienborg. Det blev der ikke nogen ægtepagt ud af, men dog en art forlovelse, og hvordan reagerede så anføreren for SF, da forlovelsen blev kundgjort? Ja, hr. Gert Petersen er jo mere end almindelig dygtig – det er ikke nogen nyhed – men han må også være mere end almindelig forelsket, altså i den røde farve og i håbet om det såkaldte arbejderflertal, som han vil skabe. Derfor reagerede han sådan, at han mente, han kunne stille op som frier en anden gang igen, og det har vi jo hørt et udslag af i debatten her i dag.

Jeg synes, facit viser, at Socialdemokratiet godt nok lader sig byde op til dans af SF, men at de så lader sig følge hjem af regeringen og regeringspartierne, og det synes jeg i og for sig er en ganske udmærket situation. I en international måling foretaget af The Economist blev Danmark for nylig udråbt til at være det næstkedeligste land i verden – det er selvfølgelig noget, jeg aldrig nogen sinde kunne drømme om at skrive under på – men det er helt klart, at de, der har lavet den undersøgelse, ikke kender de parlamentariske forhold i Danmark, for så ville de have vurderet os helt anderledes.